

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HR J KRISTENSEN
STATENS PÆD STUDIESAMLING
FREDERIKSBERG ALLE 22
50 V

N Ø R R E

I

NR. 9 - 1967 - 59. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE
UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Til gamle elever og skolens venner!

Da sidste blad var gået i trykken, fremkom der et ekstra bidrag fra bestyrelsen. Begrundet dette sene tidspunkt kunne der ikke blive plads for følgende:

Rudolf Bruhn skriver således i en sang:
„Så gør din pligt på stedet, hvor du sattes.

En sådan baggrund ligger der bag vort JA til at være ansvarsh. lærer ved jeres gamle skole. Vi ønskede ikke denne post, men at afslå en bestyrelsesopfordring flere gange kan give samvittigheds kvaler. Vi ved forud, at denne plads kræver sine folk; ved, at der bl. a. ikke levnes megen tid til privatlivets bygge osv. Undertegnede har også, siden opfordringen kom, gennemlevet alle sine talefraser, der pludselig blev rettet mod ham selv med krav om indsats i handling. Så blev beslutningen taget under troen på:

Bygherren på sin lærling ser
og ved, hvad end ham fattes.

Dette var baggrunden.
Virkeligheden begynder for alvor den 3.

novbr. 1967. Den bliver ikke let. Skolebilledet fremover ligger i det visse. Elevegangen ligeså. Den økonomiske situation også. Byggeriet og moderniseringen er blevet flere gange så dyrt som ved første tilbud i 1963 osv. - Vi har dog den tro eller det store ønske, at I stadig vil stå bag skolen, som I hidtil har gjort, det vil bl. a. sige, at I tager godt imod de lister, som repræsentantskabet sender ud til jer. En tidssvarende og nogenlunde gældfri skole er en betingelse.

Den største glæde er nok denne at kunne meddele jer, at alle skolens fastansatte lærere efter har givet os tilsagn om at fortsætte en tid fremover endnu. Vi håber, at de vil fortsætte mange år endnu. Også forstanderen har givet sit tilsagn om at ville holde bibeltimer og foredrag i det omfang, der er ønskeligt.

Noget vil forandres - måske meget - men mottoet over skolens dør vil stå uforandret, så længe vi skal lede denne skole.

Med hilsen til jer alle.

Ellen og Ths. Mogensen.

U-landshjælp og/eller mission

I de senere år har der været flere indsamlinger til fordel for nødlidende mennesker i hele verden. De har givet pæne resultater, men de bør nu ikke give anledning til selvtilfredshed. Det viser den kendsgerning, at Danmark ligger i bunden med bidraget til u-landene, til trods for at vi selv har været med til at vedtage i FN, at de velhavende lande skulle stille mod at yde et bidrag på op til 1 pct. af nationalindkomsten. - Dette mål er langt fra nået, og det lader ikke til, at regeringen er særlig interesseret i at nå

det. I forbindelse med al den diskussion om u-landsproblemet, som er blevet ført i de senere år, har en og anden spagfærdigt peget på, at en gruppe mennesker igennem mange år længe før den store del af befolkningen blev u-landsbevidste, har støttet dette arbejde igennem ydre mission. Enten ved at yde en arbejdsmæssig indsats i missionsområderne eller ved at støtte arbejdet økonomisk herhjemme fra, altsammen ad frivillig vej. Man følte, og vel nok med rette, at dette arbejde nu helt blev negligeret, når talen

var om en hjælp til udviklingslandene, skønt det i virkeligheden var et stykke pionerarbejde for det nuværende u-landsarbejde. Fra mange sider var missionen endda udsat for hård kritik; naturligvis især blandt dem, der mente, at det først og fremmest drejede sig om at yde materiel hjælp, og som af personlige grunde ikke kunne tage dåbsbefalingen alvorlig.

Man mente, at missionen var så nært knyttet til styret i de lande, som de var udsendt fra og havde haft privilegier m. h. t. økonomi og beskyttelse, at man satte lighedstejn mellem den og kolonistyre. Missionen var altså medansvarlig for, at u-landshjælpen betragtes med så stor skepsis af de indfødte.

Man mente også, at missionærerne ikke havde haft forståelse og forudseenhed nok for folkenes krav om selvstændiggørelse. - Det er ganske vist et nyere fænomen, men et af de alvorligste, at de nu står med ønsket om at overtage alle de ansvarsfulde lederstillinger uden at have kvalifikationer.

Denne kritik er nok ikke helt uberettiget, men man er vist tilbøjelig til at glemme alt det, der står på kreditsiden: 1) At kirken, med det kristne evangelium om Gud som alle menneskers skaber og Jesus som alle menneskers frelser, uanset farve og race, har givet den undertrykte i kolonilandene en selvtillid og et billede af sig selv som en, der står på lige fod med den hvide mand. 2) At missionærerne ved at oprette skoler, kollegier, hospitaler og ved at sætte landbrugsmæssig og teknisk uddannelse i gang har været med til at skabe mere menneskelige vilkår for befolkningen i de pågældende lande.

Det skal da også siges, at kritikken er mindre i dag, end den har været, og at man både i kirkelige og politiske kredse herhjemme såvel som i udviklingslandene finder en stor påskønnelse af det arbejde, der er udført fra missionsstationerne. Mange ste-

der anmodes kirkerne om at tage del i opbygningen af det nye samfund især i Afrika. Ikke blot fordi staterne ikke selv magter opgaverne og derfor er afhængig af dem, der har penge og mennesker til rådighed, men også fordi man har en forståelse af, at kirkerne er dem, der er friest stillet til fortsat at øve pionerarbejde, og at kirkerne vil kunne være staternes dårlige samvittighed og positive kritikere, hvor der ikke øves social retfærdighed. Naturligvis er det kun et spørgsmål om tid, hvornår staterne har overtaget alle de institutioner, som kirkerne før har drevet, men så længe missionen har en opgave at udføre, må dette arbejde være evangeliserende og tjenende, sådan som diakonien også hørte sammen med gudstjenesten i oldkirken.

U-landshjælpens opgave er at hjælpe befolkningen i de teknisk tilbagestående lande frem til en højere levestandard ved direkte økonomisk hjælp, og især ved at fremme oplysningen, så alle landets ressourcer kan udnyttes til gavn for det pågældende land og hele verden.

Kirkens opgave er evangeliet ud til alle folkeslagene. Denne gren af kirkens arbejde kaldes mission, men det er ikke u-landshjælp, sådan som vi normalt opfatter det. Adskiller man diakonien og gudstjenesten, kan man sige, at den første del er det samme, som Mellemfolkeligt Samvirke og FN.s forskellige arbejdsgrene udfører.

Man behøver imidlertid ikke være bange for at forråde hverken u-landshjælpen eller missionen ved at støtte begge arbejdsgrene. De har ofte samarbejdet, og flere af missionens projekter er blevet anerkendt som u-landsprojekter og har som sådan fået støtte fra u-landsstyrelsen.

U-landshjælpen er en institution, som enhver kristen må stå bagved, og hvor ville det være godt, om det var kristne unge, som blev udsendt af u-landstjenesten, så der også kunne drives en slags mission der.

Højskolernes Missionsstof.

Kvindens stilling på Taiwan

KFUK's missionskomité har udsendt en samlemappe under betegnelsen: „Kvinder i de nye tiders lande“. - Vi bringer her et udsnit af artiklen om Taiwans kvinder, og får en læser mere interesse, kan henvendelse om mappen ske til: *Landskontoret, Amaliegade 24, København K.*

Hun var 68 år, da jeg første gang traf hende og i 14 nætter sov på hendes „k'ang“ i et hjørne af en stor stue, som hun delte med alle sine 5 sønner og svigerdøtre og deres børn, hvoraf tre var gift og havde børn: 43 medlemmer af samme familie i én stue. Den gamle dame herskede med megen myndighed over dem alle, og takket være hendes administrative evner var der sjældent utilfredshed eller beklagelser, trods alt det arbejde, der blev tildelt hver enkelt. En eminent dygtig kvinde, hvis evner aldrig fik lov at udfolde sig uden for hjemmet, fordi „tiden“ anviste hende hendes plads inden for hjemmets mure.

Hvor helt anderledes i Kina i dag - det Kina, der får lov at virke under frihedens banner på Taiwan.

For de allerfleste kvinder begynder arbejdets ansvar at hvile på dem i en tidlig alder. Hvor meget hellere ville en fem-seks-årig pige tumle sig med jævnaldrende uden en baby på ryggen men det er kun de færreste, der ikke må spille bold eller sjippe samtidig med, at de må være barnepige.

Det er dog ikke blot arbejde, der pålægges små og store piger; der er rige muligheder for uddannelse, og mange tusinde seks-års piger holder med stolthed et eksamensbevis i hånden, når 675 børnehaver hver sommer holder afslutningsfest.

Der er skoletvang på Taiwan, men det betyder ikke, at alle børn går i skole; 4,41 pct. fik ingen undervisning i skoleåret 1960-61, og af de 4,41 pct. er den største procent-

del sikkert piger. Der var dog i nævnte skoleår 1.099.492 piger i de forskellige skoler ud over øen. Skolebøger og undervisning er gratis, men alle skal have skoleuniform, og det er ikke blot den, der koster penge, for de allerfleste børn får ekstraundervisning, som ikke er billig. Mange lærere og lærerinder tjener, skønt det er forbudt, en net sum ved at holde børnene i skole, undertiden til kl. 21-22.

Lige muligheder.

For de piger, der begynder deres skolegang i børnehave eller underskole, er der samme chancer som for drengene til at fortsætte uddannelsen gennem mellemskolens seks klasser, og på bare ét af Taiwans syv universiteter var der i efteråret over 3000 kvindelige studenter.

En vågen og lærelysten kvindelig ungdom tager deres plads ved siden af de mandlige studenter; mange gifter sig allerede i studietiden, men det hindrer dem ikke i at fortsætte deres uddannelse.

Det er forbavsende at lægge mærke til, hvor mange kvinder i store, indflydelsesrige stillinger, der er gift. De kalder sig „frøken“, men ser man deres underskrift, viser det sig, at de har to familienavne, hvilket betyder, at de er gifte kvinder. Et eksempel: Frk. Wang Yu-chuan er skoleinspektør, ansvarlig for alle mellemskoler på Taiwan; hun er gift med general Shao Kuangming, så hun underskriver sig Shao Wang Yachuan. Der er mere end 22.000 lærerinder på Taiwan i dag, mange af dem gifte kvinder.

Det er også ved at gå op for både forældre og unge kvinder, at sygepleje er et arbejde, der kræver både dygtige, veluddannede unge, og der uddannes årligt mellem fem og seks hundrede sygeplejersker på regeringens sygeplejerskoler; desuden får ca. 60 unge en treårig uddannelse på fire kristne hospitaler, men disse unge er ikke statsautoriserede sygeplejersker, hvilket dog ikke betyder, at de ikke er mindst lige så velud-

dannede som den øvrige flok. En af de betydeligste sygeplejersker på Taiwan er frk. Chou-Mei-yü; hun er uddannet i Peking og i Amerika, og hun var en uvurderlig hjælp for den kinesiske hær under krigen mod Japan. I 1938 blev hun anmodet om at ud-danne sygeplejersker, og hun er nu leder af sygeplejeundervisningen på hærens læge- og sygeplejeskole. Frk. Chou har rang som generalmajor og ses oftere i militæruniform end i den hvide sygeplejedragt!

Moderne indstilling.

Det er dog ikke blot i de mere feminine stillinger, man finder Kinas kvinder uden for deres hjem i dag. Se ind i retssalen, når højesteret er sat: det er en kvinde, der præsiderer, og der er adskillige kvindelige dommere og sagførere.

Mange kvinder er interesseret i politik, hvilket fremgår af det store antal repræsentanter i regeringens forskellige afdelinger: 61 kvinder i den lovgivende forsamling, 204 i nationalforsamlingen og 111 i amts- og kommuneråd. Taiwan har dog endnu kun én kvindelig borgmester, men der er både postmestre og politimestre af det „svage køn“.

Inden for videnskaben er der også kinesiske kvinder, der har skabt sig et navn: dr. Wu Chien-hsiung er en verdenskendt atomforsker, og den fineste kemiker på Taiwan er frøken Grace Lin, en yndig kristen kvinde. Mange kvindelige læger er tilknyttet både store og små hospitaler ud over øen.

I en befolkning på henved 12 millioner er det jo alligevel kun de færreste, der har evner og mulighed for en uddannelse, som kan bringe dem i ovennævnte stillinger. Mange unge piger tager efter deres mellemskoleeksamen fat i banker, stormagasiner, på postkontorer, som stewardesser ved flyveselskaber eller i de store buskompagnier, som speakere ved radioen og fjernsynet, som holdt sit indtog på Taiwan i oktober 1962.

På et felt, som i århundreder har været

forbeholdt mænd, har enkelte kvinder fundet udfoldelse for specielle evner, nemlig som skuespillere i de kinesiske operaer, og filmen kalder på unge kvinder med det rette udscende og gå-på-mod.

Mod skal der også til hos de unge kvinder, som i løbet af det sidste års tid er blevet taxachauffører i de store byer; de fleste har ord for at være sikrere i trafikken end deres mandlige kolleger!

Men hvad med de tusinder unge kvinder, som forlader skolen efter sjette klasse? De går ikke og driver: for en ussel dagløn slider de i rismarker, ved vejarbejde, som håndlangere på byggepladser, selv i kulminerne kan man se kvinder skubbe de tunge læs.

— Den moderne industri kalder også på kvinderne: - konservesfabrikkerne (ananas, svampe, tunfisk) giver arbejde til hundreder af unge piger i sæsonen, og i mange andre små og større fabrikker udgøres den største del af arbejderflokkene af kvinder. En del kvinder syr tæpper, forhæng og dragter til templerne; mange unge står i kø for at blive frisører og barberer, og de senere år er der i næsten alle byer nogle kvinder, der træder pedalerne i cykle-rishaws.

Vinterskolen

Så er det ved tiden, hvor der ikke er flere pladser på det 7 mdr. efterskolehold, og vi glæder os over den store tilgang.

Højskoleklassen har endnu ledige pladser, især for mandlige elever, men også her gælder det, at vi har glædet os over tilmeldelserne. - Tak for en sidste håndsrækning.

Ths. M.

Repræsentantskabet

samles her på skolen den 14. septbr. Dette møde har altid stor betydning. I år er mødet særlig aktuelt, idet byggeriet nu er igang, og den længe påtænkte henvendelse om en god gave til jeres gamle skole skal udsendes.

Vi håber, at I tager godt imod den. Den er - kort sagt - *en livsbetingelse.*

BIBELKURSUS

eller 3 dage på højskole
den 2., 3. og 4. oktober 1967.

Læs nedenstående program. Se om det ikke er noget for dig. Jeres gamle skole danner rammen, og vi kan kun anbefale jer at udnytte tilbuddet. - Indbydelsen gælder selvsagt også de yngre årgange. - Tænk om gamle elever igen fyldte vor skole.

Mandag den 2. oktober:

- 14,30-15,00 Velkomst ved forst. A. Kristensen.
15,00-16,00 Forstander Edvard Jensen, Børkop:
„Profeten Jeremias“.
16,30-17,30 Forstander Edvard Jensen, Børkop:
„Profeten Jeremias“.
18,00 Aftensmad.
19,10-19,50 Indøvelse af nye sange og melodier.
20,00-21,00 Forstander H. Kofoed Pihl, Midtsjællands Ungdomsskole: „Retfærdiggørelse belyst ud fra Gl. og Nye Testamente“.
21,00 Spørgsmålsbesvarelse og derefter kaffe.

Tirsdag den 3. oktober:

- 8,30 Morgenmad og morgensang.
9,30-10,30 Sognepræst Brogaard Andersen, Sejerslev: „Hvorfor et 4. evangelium?“ (Johs. evg.).
11,00-12,00 Sognepræst Brogaard Andersen: „Hvorfor et 4. evangelium?“ (Johs. evg.).
12,00-14,30 Middag og stilhed.
14,30-15,00 Kaffe.
15,00-16,00 Sognepræst Evald Christiansen, Jegindø: „Bibelens tale om Guds ild“.
16,30-17,30 Sognepræst Evald Christiansen, Jegindø: „Bibelens tale om Guds ild“.
18,00 Aftensmad.
19,10-19,50 Indøvelse af nye sange og melodier.
20,00-21,00 Indremissionær Allan Schärfe, Ribe: „Troens fødsel og vækst“. Hebr. 11.
21,00 Spørgsmålsbesvarelse og derefter kaffe.

Onsdag den 4. oktober:

- 8,30 Morgenmad og morgensang.
9,30-10,30 Sognepræst Robert Hansen, Hald: 1. Johs. brev (1).
11,00-12,00 Sognepræst Robert Hansen, Hald: 1. Johs. brev (2).
12,00 Middag og stilhed.

- 14,30-15,00 Kaffe.
15,00-16,00 Sognepræst Asger Højlund, Hirtshals: „Kristus - nøglen til det Gamle Testamente“.
16,30-17,30 Sognepræst Asger Højlund, Hirtshals: „Kristus - nøglen til det Gamle Testamente“.
18,00 Aftensmad.
19,10-19,50 Indøvelse af nye sange og melodier.
20,00-21,00 Sognepræst Sv. Ebbe Jakobsen, Tarm: „Glimt af Bibelens historie“.
21,00 Spørgsmålsbesvarelse og derefter kaffe og ordet frit.

Siden sidst

Igen er tiden gået, og et nyt nummer af bladet skal afsted.

Hvad har vi så oplevet herhjemme på skolen?

For det første, at det går godt med det nye 10 mdr. efterskolehold, og de fandt hurtigt ind i samme rytme som de „gamle“ elever, så vi mærker faktisk ikke, at der er nye imellem til daglig. Vi har indført samme princip som om vinteren, nemlig *arbejdstime* fra kl. 19,40-20,30. Denne linie, der er en slags „frivillig tvang“, har til formål at være samlende om morgendagens lektier, og vi tror, at denne time har stor betydning.

Vi oplevede nogle spændende håndboldkampe, inden det endelig blev afgjort, at højskoleholdet havde vundet kredsmesterskabet i serie 4 damer. Ved storkredsmesterskabet i Holstebro blev man klar over, at der var lang vej til Danmarksmesterskabet, og da kampene endte med nederlag, var vor chance så højt oppe, at den var umulig at nå. Håndboldbanen har givet os mange glade timer, vi håber, der er flere at hente endnu.

Venøturen blev bestemt en formiddag, da solen skinnede, og himlen var næsten skyfri. Det holdt desværre ikke helt til aften, men vi havde en god tur alligevel.

Så har vi godt begyndt på sommerskolens sidste måned. Når man sidder ved sit skrivebord og lægger planer, da bliver man ofte så spaltet. Der er så meget, man skal nå, og

tiden tillader det ikke, derfor må man vælge. Vi må vælge det væsentlige - vælge det positive; det, der har blivende værdi; det, der vil præge os osv.

Timerne ligger i faste rammer, men indholdet kan have forskellig værdi. Fritiden er i mere løse rammer, så her må vi også vælge. Vi venter, at disse sidste uger må blive anvendt til det bedste.

Vi mangler endnu et par ture. Vi skal have gæster fra Vinderup. - Repræsentantmødet skal også være her, og begge gange må vi underholde.

Jo, på en højskole og ungdomsskole er der meget sjældent stilstand. *Ths.*

* Højskolepost

VORE MØDER

- 30. sept. Mejrup. Ths. M.
- 3. okt. Give. Ths. M.
- 7. okt. Carmel, Aarhus. Ths. M.
- 11. okt. Øster Starup. A. Kr.
- 12. okt. Herning. Ths. M.
- 17. okt. Mogenstrup. A. Kr.

BRYLLUP

30. sept. vies i Gudum kirke frk. Solveig Pedersen, elev fra 1964, til Johs. Aldahl Dittmer, Vestergade 22, Holstebro.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1966 Frk. Jytte Hauge Mathiassen, sygehuset, Ebeltoft.
- 1964 Frk. Solveig Pedersen. - Fru Solveig Dittmer, Vestergade 22, Holstebro.
- 1963 Frk. Grethe Truelsen, Bibelhøjskolen, Løgumkloster.
- 1963 Frk. Bodil Linderorth Christiansen, Bommelundhuse, Faarhus.
- 1963 Fru Astrid Barkler, Degneparken A, Nr. Nissum, Lemvig.
- 1963 Fru Valborg Fibiger, Kollegiet, Ranum.
- 1961 Frk. Marie Jensen, Grønlandsvej 9 st., Holstebro.
- 1961 Diakonelev frk. Birtha Ringgaard, Schuberts børnehjem, Vellingvej 34, Ringkøbing.

THY og MORS

med omkringliggende landsdele.

Vi indbyder igen i år til elevmøde, og man bedes bemærke, at stedet i år er:

Vildsund Strand
søndag den 8. oktober kl. 19,30.

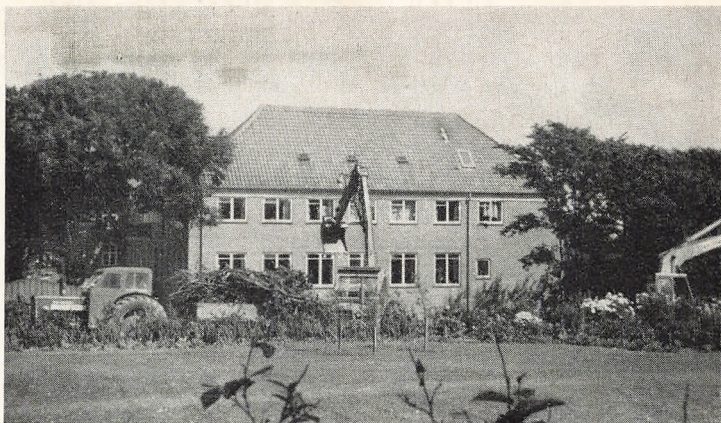
Forstander og lærerstab kommer og sammen drøfter vi vor gamle skole. - Kaffeprisen er 5 kr. Velkommen!
Lærerstaben.

- 1960 Frk. Ruth Clausen, Peter Sabros Børnehjem, Fredensgade 11, Skive.
- 1960 Frk. Ingrid Dyrholm. - Fru Ingrid Horslund, Mågevej 24, Viborg.
- 1959 Sygeplejerske frk. Birte K. Hansen, Statholdervej 4 st. th., København NV.
- 1959 Lærerinde frk. Anni Bach Poulsen, Ulbjerg Centralskole, Ulbjerg.
- 1959 Fru Inger Johanne Jensen, KFUM's soldaterhjem, Borrislejren, Borris.
- 1959 Fru Erna Kristensen, Vestervang 26, Bording.
- 1955 Lærerinde fru Margit Hvolbøl Eriksen, Vinkelvej 3, Give.
- 1955 Fru Ingrid Andersen, Højgård, Sinding, Herning.
- 1947 Fru Karla Væggemose, Birkmosegård, Skave, Holstebro.
- 1943 Lærerinde frk. Kathrine Jensen, Grønnedal 48 st., Struer.
- 1940 Fru Karen Sejerup Villadsen, N. J. Poulsensvej 15, 2. sal, Esbjerg.
- 1934 Fru Elisabeth Olesen, Korsg. 11, Struer. Frk. Elna Moeslund, Iller, Ans By.

Vinterskolen:

- 65-66 Peder Madsen, Prins Burisvej, Holstebro.
- 64-65 Torkild Vestergaard, adr. Kristen Lund Larsen, Søndergård, Nors, Thisted.
- 62-63 Hardy Sørensen, afdeling E II, D. K. J., Brejning.
- 59-60 Erling Sørensen, Engboulevard 18, Kristrup, Randers.
- 58-59 Markild Nielsen, Kong Eriksvej 3, Aalborg.
- 57-58 Diakon Ove Thomsen, Fysiurgisk hospital, Hald Ege, Viborg.
- 57-58 Egon Bertel, Lysgård, Skelhøje.
- 56-57 Ejner Volsgaard, Pilegård, Tvis, Holstebro.
- 54-55 Bent Plougmann Nielsen, Ydunsvej 48, Holstebro.

*Der blev så bart,
da træerne faldt,
men hallen
giver senere læ igen*

Byggeriet

Det går stadig fremad med byggeriet. I disse dage er man ved at støbe siderne i kælderen. Kloakeringen er fuldført, gulvet

lagt osv. Men der er jo lang vej, inden der kan rejses buer og selve byggeriet tage fart. Vi håber på godt vejr en tid endnu.

Sidste nyt

Der kommer et brev

i den nærmeste fremtid til alle medlemmer af elevforeningen. Dets indhold vil forme sig som en enstemmig opfordring fra repræsentantskab, bestyrelse og lærerstab om at sende en stor gave til jeres gamle skole, således at den modernisering og tilbygning, der nu er igang, kan foretages, uden at skolen skal stifte gæld ud over statslånet.

Med andre ord - nu nærmer tiden sig, da talen om indsamling ikke er ord, men handling. Tag vel imod opfordringen. Skolen stod der, da I skulle benytte den. Hjælp andre til at nyde samme gode i fremtiden.

80 års jubilæum

3. novbr. er det 80 år siden, at Nr. Nissum Højskole modtog sit første elevhold. Jubilæumsgave hører med til et jubilæum. Jeg tillader mig at henvise til opfordringen herover: Der kommer et brev.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening - Redigeret af højskolel. Ths. Mogensen

CHRISTENSENS BOUTRYKKERI STRUER 1911